

Inte har jag trott, vispolska från Selja
efter Anders Otter, Morkarby, Mora, född 1877,
upptecknad av Lars Åhs, Blyberg, Älvdalen
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

299. P O L S K A

från Selja.

$\text{♩} = 152$

Å int a i trott, men nu få i sjå, u - kän an jänn kall så
du e än - då mitt up - på ljo - sa da - gen.
Nännd-man an låg i Brotn å sam, å än fo an att, å
än fo an fram, å än fo an djupt sås Fa - lu gru - va.

»Och inte har jag trott, men nu får jag se,
hurudan en karl som du är ändå
mitt uppå ljusa dagen.
Nämndeman han låg i gölen och sam,
och än for han tillbaka, och än for han fram,
och än for han djupt som Falu gruva.»

En nämndeman, vilken var mycket mån om sitt anseende och höll på god ordning och skick, hade en gång, då han varit på ett festligt samkväm, fått för mycket till bästa. På hemvägen, som bar ner för en backe utmed brädden av en å — ån svängde in mot backen och bildade en göl = »broti» (genombrott) — råkade han falla ner från åbrinken och hamna i gölen. Händelsen observerades av tillskyndande personer, nämndemannen räddades, men historien spreds och slutligen diktades visan, som sjöngs allmänt, både vid bröllop och danstillställningar.

Å int a i trott, men nu få i sjå,
ukän an jänn kall så du e ändå
mitt uppå ljosa dagen
Nänndman an låg i Brotn å sam
å än fo an att å än fo han fram
å än fo an djupt sås Falu gruva

Översättning:

Och inte har jag trott, men nu får jag se
hurudan en karl som du är ändå
mitt uppå ljusa dagen
Nämndeman han låg i gölen och sam
och än for han tillbaka och än for han fram
och än for han djupt som Falu gruva